I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/557

av den 31 mars 2021

om ändring av förordning (EU) 2017/2402 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering för att stödja återhämtningen efter covid-19-krisen

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([3]), och

av följande skäl:

(1) Covid-19-krisen slår hårt mot människor, företag, hälso- och sjukvårdssystem och medlemsstaternas ekonomier. I sitt meddelande av den 27 maj 2020 *EU vid ett vägskäl – bygga upp och bygga nytt för nästa generation* betonade kommissionen att likviditet och tillgång till finansiering kommer att vara en fortsatt utmaning under de kommande månaderna. Det är därför oerhört viktigt att stödja återhämtningen från den allvarliga ekonomiska chock som orsakats av covid-19-pandemin genom att införa riktade ändringar av befintlig finanslagstiftning.

(2) Den allvarliga ekonomiska chock som orsakats av covid-19-pandemin och de exceptionella åtgärder som krävts för att begränsa pandemins spridning har långtgående effekter på ekonomin. Företag drabbas av avbrott i försörjningskedjorna, tillfälliga nedstängningar och minskad efterfrågan, medan hushållen står inför arbetslöshet och minskade inkomster. Offentliga myndigheter på unions- och medlemsstatsnivå har vidtagit långtgående åtgärder för att hjälpa hushåll och solventa företag att bemästra denna allvarliga men tillfälliga avmattning i den ekonomiska aktiviteten och den resulterande likviditetsbristen.

([1]) EUT C 377, 9.11.2020, s. 1.
([2]) EUT C 10, 11.1.2021, s. 30.
([3]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 25 mars 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 30 mars 2021.

(3) Det är viktigt att kreditinstitut och värdepappersföretag (*institut*) använder sitt kapital där det bäst behövs bäst och att unionens regelverk underlättar detta, samtidigt som det säkerställs att instituten agerar med försiktighet. Utöver den flexibilitet som är möjlig enligt de befintliga reglerna skulle riktade ändringar av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 ([4]) säkerställa att unionens ramverk för värdepapperisering skapar ännu ett verktyg för att främja ekonomisk återhämtning i covid-19-krisens efterdyningar.

(4) De extraordinära omständigheterna i samband med covid-19-krisen och de därmed sammanhängande utmaningarna av en aldrig tidigare skådad omfattning innebär att det krävs omedelbara åtgärder för att säkerställa att instituten har möjlighet att föra vidare tillräckliga medel till företag och därmed bidra till att hjälpa dem mildra den ekonomiska chock som orsakats av covid-19-pandemin.

(5) Covid-19-krisen riskerar att öka antalet nödlidande exponeringar och ökar institutens behov av att förvalta och hantera sina nödlidande exponeringar. Ett sätt för institut att göra detta är handel med sina nödlidande exponeringar på marknaden genom värdepapperisering. I det nuvarande sammanhanget är det dessutom mycket viktigt att riskerna flyttas bort från de systemviktiga delarna av det finansiella systemet och att långivarna stärker sina kapitalpositioner. Syntetisk värdepapperisering är ett sätt att uppnå detta, liksom till exempel anskaffande av nytt eget kapital.

(6) Specialföretag för värdepapperisering bör endast vara etablerade i tredjeländer som inte förtecknas av unionen ([5]) i EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet, och uppdateringar av denna (bilaga I), eller i förteckningen över högrisktredjeländer som har strategiska brister i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Bilaga II om Lägesrapport om samarbetet med EU i fråga om åtaganden som gjorts av samarbetsvilliga jurisdiktioner om att genomföra principer om god förvaltning i skattefrågor rapporterar om läget för diskussionerna med vissa samarbetande tredjeländer, av vilka några för närvarande upprätthåller skadliga beskattningsmetoder. Sådana diskussioner bör leda till avslutande i god tid av sådana skadliga beskattningsmetoder för att undvika framtida inskränkningar i inrättandet av specialföretag för värdepapperisering.

(7) För att stärka nationella myndigheters förmåga att motverka skatteflykt, bör en investerare underrätta de behöriga skattemyndigheterna i den medlemsstat där den har skatterättsligt hemvist, när den ska investera i ett specialföretag för värdepapperisering etablerat, efter den dag då denna förordning börjar tillämpas, i en jurisdiktion som nämns i bilaga II med anledning av att den har ett skadligt skattesystem. Denna uppgift får användas för att bedöma om investeraren får en skatteförmån.

(8) Så som påpekats av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([6]) i dess yttrande om regleringsmässig behandling av värdepapperisering av nödlidande exponeringar ([7]) är de risker som är förenade med de tillgångar som värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar är baserade på i ekonomiskt hänseende helt andra än de risker som är förenade med värdepapperiseringar av presterande tillgångar. Nödlidande exponeringar värdepapperiseras med ett avdrag från deras nominella eller utestående värde och återspeglar marknadens bedömning av bland annat sannolikheten att skulduppgörelseprocessen kommer att generera tillräckliga kassaflöden och tillräcklig återvinning av tillgångar. Risken för investerare är därför att skulduppgörelseprocessen för tillgångarna inte genererar tillräckliga kassaflöden och återvinning av tillgångar för att täcka det nettovärde till vilket de nödlidande exponeringarna har förvärvats. Investerarnas faktiska risk för förlust motsvaras därför inte av portföljens nominella värde utan av det nedsatta värdet, närmare bestämt det värde till vilket de underliggande tillgångarna överlåts, efter anskaffningsprisavdraget. När det gäller värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar är det därför lämpligt att beräkna beloppet för bibehållande av risk baserat på det nedsatta värdet.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

([5]) Se särskilt: rådets slutsatser av den 8 november 2016 om kriterierna för en EU-förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet och den process som ska resultera i upprättandet av förteckningen (EUT C 461, 10.12.2016, s. 2) och rådets slutsatser om EU:s reviderade förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet (EUT C 66, 26.2.2021, s. 40).

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

([7]) Europeiska bankmyndighetens yttrande till kommissionen om regleringsmässig behandling av värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar, EBA-OP-2019-13, offentliggjort den 23 oktober 2019.

(9) Kravet på bibehållande av risk innebär att intressena hos originatorer, medverkande institut och ursprungliga långivare som deltar i en värdepapperisering sammanfaller med investerares intressen. Vid värdepapperiseringar av presterande tillgångar finns det största intresset på säljsidan normalt hos originatorn, som ofta också är den ursprungliga långivaren. Men vid värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar vill originatorer lyfta bort de fallerade tillgångarna från sina balansräkningar, eftersom de inte längre skulle vilja ha någon koppling till dem. I sådana fall har serviceföretaget för tillgångarna ett större intresse av en skulduppgörelse för tillgångarna och återvinning av värde.

(10) Före finanskrisen 2008 baserades en del värdepapperiseringsverksamhet på en *originate to distribute*-modell. I den modellen valdes tillgångar av lägre kvalitet ut för värdepapperisering, vilket missgynnade investerare, som i slutändan fick ta på sig mer risk än vad de kanske hade avsett. Kravet på kontroll av de kreditgivningsstandarder som används vid skapandet av de värdepapperiserade tillgångarna infördes för att förhindra sådana metoder i framtiden. När det gäller värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar har emellertid de kreditgivningsstandarder som är tillämpliga vid ursprungstidpunkten för de värdepapperiserade tillgångarna mindre betydelse på grund av de särskilda omständigheterna, inbegripet köpet av dessa nödlidande tillgångar och typen av värdepapperisering. I stället är tillämpningen av sunda standarder vid urval och prissättning av exponeringar viktigare faktorer när det gäller investeringar i nödlidande exponeringar. Det är därför nödvändigt att ändra kontrollen av kreditgivningsstandarder för att göra det möjligt för investeraren att göra en due diligence-granskning av de nödlidande exponeringarnas kvalitet och utveckling för att kunna fatta ett förnuftigt och välgrundat investeringsbeslut, samtidigt som det säkerställs att undantaget inte missbrukas. När det gäller värdepapperisering av nödlidande exponeringar bör de behöriga myndigheterna därför se över tillämpningen av sunda standarder för urval och prissättning av exponeringarna.

(11) Syntetiska värdepapperiseringar innefattar överföring av kreditrisken för ett antal lån, normalt stora företagslån eller lån till små och medelstora företag, genom ett kreditriskskyddavtal där originatorn köper kreditriskskydd av investeraren. Sådant kreditriskskydd uppnås genom finansiella garantier eller kreditderivat samtidigt som tillgångarna förblir i originatorns ägo i stället för att överlåtas till ett specialföretag för värdepapperisering, vilket är fallet vid traditionella värdepapperiseringar. I egenskap av köpare av skydd åtar sig originatorn att betala en kreditriskskyddspremie, som genererar avkastningen för investerarna. I egenskap av säljare av skydd åtar sig säljaren i sin tur att utge en angiven kreditriskskyddsbetalning när en på förhand fastställd kredithändelse inträffar.

(12) Den övergripande komplexiteten i värdepapperiseringsstrukturerna och de tillhörande riskerna bör reduceras på lämpligt sätt och inga regleringsincitament bör ges till originatorer som får dem att föredra syntetiska värdepapperiseringar framför traditionella värdepapperiseringar. Kraven på enkla, transparenta och standardiserade (STS) värdepapperiseringar (STS-värdepapperiseringar) i balansräkningen bör därför i hög grad överensstämma med STS-kriterierna för traditionella äkta värdepapperiseringar.

(13) Det finns vissa krav på traditionella STS-värdepapperiseringar som inte är lämpliga vid STS-värdepapperiseringar i balansräkningen, på grund av de inneboende skillnaderna mellan båda typerna av värdepapperisering, särskilt på grund av att risköverföringen i syntetiska värdepapperiseringar sker genom ett kreditriskskyddsavtal i stället för genom en försäljning av de underliggande tillgångarna. Därför bör STS-kriterierna vid behov anpassas så att dessa skillnader beaktas. Dessutom måste ett antal nya krav införas, som särskilt gäller syntetiska värdepapperiseringar, för att säkerställa att STS-ramverket endast är inriktat på syntetiska värdepapperiseringar i balansräkningen och att kreditriskskyddsavtalet är strukturerat så att det ger ett tillräckligt skydd för både originatorns och investerarens position. Dessa nya krav bör syfta till att hantera motpartskreditrisk för både originatorn och investeraren.

(14) Målet med en kreditrisköverföring bör vara exponeringar som initierats eller köpts av ett institut som regleras av unionen i dess huvudsakliga utlåningsverksamhet och finns i dess balansräkning eller, om det gäller en gruppstruktur, i dess konsoliderade balansräkning på transaktionens avslutsdag. Kravet på att originatorn ska ha de värdepapperiserade exponeringarna i balansräkningen bör undanta arbitragevärdepapperiseringar från tillämpningsområdet för STS-beteckningen.

(15) Det är viktigt att intressena hos originatorer, medverkande institut och ursprungliga långivare som deltar i en värdepapperisering sammanfaller. Kravet på bibehållande av risk som fastställs i förordning (EU) 2017/2402, vilket är tillämpligt för alla typer av värdepapperiseringar, syftar till att sammanjämka dessa intressen. Ett sådant krav bör även vara tillämpligt för STS-värdepapperiseringar i balansräkningen. Originatorn, det medverkande institutet eller

den ursprungliga långivaren bör fortlöpande behålla åtminstone ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i värdepapperiseringen på minst 5 %. Högre nivåer för bibehållande av risk skulle kunna vara motiverade och har observerats på marknaden.

(16) Originatorn bör se till att samma kreditrisk inte säkras mer än en gång, och inte anskaffa kreditriskskydd utöver det kreditriskskydd som ges genom STS-värdepapperiseringen i balansräkningen. För att säkerställa att kreditriskskyddsavtalet är robust bör det uppfylla de krav på kreditriskreducering som fastställs i artikel 249 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([8]) och som måste vara uppfyllda av institut som vill uppnå betydande risköverföring genom en syntetisk värdepapperisering.

(17) STS-värdepapperisering i balansräkningen kan ha en icke-sekventiell amortering för att undvika oproportionerliga kostnader för skyddet av de underliggande exponeringarna och portföljens utveckling. Vissa resultatrelaterade utlösande faktorer bör avgöra tillämpningen av sekventiell amortering för att säkerställa att trancher som ger kreditriskskydd inte redan har amorterats när betydande förluster uppstår i slutet av transaktionen och därigenom säkerställa att en betydande risköverföring inte undergrävs.

(18) För att undvika konflikter mellan originatorn och investeraren och säkerställa ett säkert rättsläge när det gäller omfattningen av det kreditriskskydd som köpts för underliggande exponeringar, bör sådant kreditriskskydd hänvisa till tydligt angivna referensförpliktelser, som ger upphov till de underliggande exponeringarna, för tydligt angivna enheter eller gäldenärer. Därför bör de referensförpliktelser för vilka skydd har köpts alltid vara tydligt angivna och hållas uppdaterade i ett referensregister. Det kravet bör även indirekt vara del av det kriterier som definierar STS-värdepapperisering i balansräkningen och undantar arbitragevärdepapperisering från STS-ramverket.

(19) Kredithändelser som utlöser betalningar enligt kreditriskskyddsavtalet bör åtminstone inkludera de som avses i del tre avdelning II kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013. Sådana händelser är välkända och identifierbara ur ett marknadsperspektiv och bör säkerställa överenstämmelse med ramverket för tillsyn. Anståndsåtgärder, som består av eftergifter gentemot en gäldenär som har eller håller på att få svårigheter att fullgöra sina finansiella åtaganden, bör inte hindra att en kredithändelse utlöses.

(20) Originatorns rätt i egenskap av köpare av skydd att erhålla betalningar i tid för faktiska förluster bör skyddas på lämpligt sätt. Därmed ska transaktionsdokumenten föreskriva en säker och transparent avräkningsprocess för fastställandet av faktiska förluster i referensportföljen för att förhindra att originatorn får för lite betalt. Eftersom det skulle kunna vara en utdragen process att ta fram förlusterna, och för att säkerställa att originatorn erhåller betalningar i tid, bör mellanliggande betalningar göras senast sex månader efter att en kredithändelse inträffat. Dessutom bör det finnas en mekanism för slutlig justering för att säkerställa att mellanliggande betalningar täcker faktiska förluster och för att förhindra att dessa tillfälliga förluster innebär för stora betalningar, vilket skulle missgynna investerare. Förlustavräkningsmekanismen bör också tydligt ange den längsta förlängningsperiod som bör tillämpas för uppgörelseprocessen för dessa exponeringar och denna förlängningsperiod bör inte överstiga två år. Denna förlustavräkningsmekanism bör säkerställa att kreditriskskyddsavtalet är ändamålsenligt ur originatorns perspektiv och skapa rättssäkerhet för investerare vad gäller avslutsdatum för deras förpliktelse att göra betalningar, och därmed bidra till en välfungerande marknad.

(21) Att ha en tredje part som kontrollant är utbredd marknadspraxis som ökar rättssäkerheten för alla berörda parter i transaktionen, och därigenom minska sannolikheten för tvister och mål som skulle kunna uppstå som ett resultat av fördelningen av förluster. I syfte att öka säkerheten i förlustavräkningsmekanismen i transaktionen bör en tredjepartskontrollant utses för att utföra en granskning av förhållandena vad gäller korrektheten och riktigheten i vissa aspekter av kreditriskskyddet när en kredithändelse har utlösts.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.)

(22) Kreditriskskyddspremier bör endast vara beroende av den skyddade tranchens utestående storlek och kreditrisk. Icke villkorade premier bör inte vara tillåtna för STS-värdepapperiseringar i balansräkningen eftersom de kan användas för att undergräva den effektiva risköverföringen från originatorn i egenskap av köpare av skydd till säljarna av skydd. Andra arrangemang, som förskottsbetalningar av premier, rabattmekanismer eller alltför komplexa premiestrukturer bör också vara förbjudna för STS-värdepapperiseringar i balansräkningen.

(23) För att säkerställa stabilitet och kontinuitet i kreditriskskyddet bör uppsägning i förtid av originatorn av en STS-värdepapperisering i balansräkningen endast vara möjlig under vissa avgränsade, väl definierade omständigheter. Även om originatorn bör ha rätt att avsluta kreditriskskyddet i förtid när vissa angivna regulatoriska händelser inträffar bör dessa händelser inbegripa faktiska ändringar i lagstiftning eller beskattning som inte rimligen kunde förutses vid den tidpunkt då transaktionen ingicks och som har en väsentlig negativ inverkan på originatorns kapitalkrav eller på transaktionens ekonomiska aspekter jämfört med parternas förväntan vid den tidpunkten. STS-värdepapperiseringar i balansräkningen bör inte innehålla komplexa klausuler om förtida uppsägning för originatorn, i synnerhet vad gäller klausuler om förtida uppsägning med mycket kort tidsfrist, som syftar till att från fall till fall tillfälligt ändra hur kapitalpositionen ser ut.

(24) Syntetisk överskottsmarginal är vanligt förekommande i vissa typer av transaktioner och är en värdefull mekanism för både investerare och originatorer för att minska kostnaden för kreditriskskyddet respektive den exponering som omfattas av risk. I det avseendet är syntetisk överskottsmarginal viktig för vissa icke-professionella tillgångsslag, till exempel utlåning till små och medelstora företag och utlåning till privatpersoner, som har både högre avkastning och högre kreditförluster än andra tillgångsslag, och för vilka de värdepapperiserade exponeringarna genererar en överskottsmarginal för att täcka dessa förluster. Men om den syntetiska överskottsmarginal som är knuten till investerarens position är för hög är det möjligt att det inte finns något realistiskt scenario i vilket investeraren ådrar sig förluster, och därmed ingen effektiv risköverföring. För att motverka tillsynsproblem och ytterligare standardisera detta strukturella särdrag är det viktigt att ange strikta kriterier för STS-värdepapperiseringar i balansräkningen och för att säkerställa ett fullständigt offentliggörande av användningen av syntetisk överskotts-marginal.

(25) Endast kreditriskskyddsavtal av hög kvalitet bör anses godtagbara för STS-värdepapperiseringar i balansräkningen. Obetalt kreditriskskydd bör säkerställas genom att begränsa omfattningen av godtagbara tillhandahållare av kreditriskskydd till de enheter som är godtagbara i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 och som erkänns som motparter med en riskvikt på 0 % i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 i den förordningen. När det gäller betalt kreditriskskydd bör originatorn i egenskap av köpare av skydd och investerarna i egenskap av säljare av skydd ha regressrätt till säkerhet av hög kvalitet, som bör avse alla typer av säkerheter som kan tilldelas en riskvikt på 0 % enligt det kapitlet, underställt ett krav på lämpliga deponerings- eller förvaringsarrangemang. När den ställda säkerheten består av likvida medel bör den innehas antingen av ett tredjepartskreditinstitut eller deponeras hos köparen av skydd, i båda fallen underställt ett minimikrav på kreditvärdighet.

(26) Medlemsstaterna bör utse de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillsynen av de krav som den syntetiska värdepapperiseringen måste uppfylla för att få STS-beteckningen. Den behöriga myndigheten kan vara samma myndighet som utsetts för att utöva tillsyn av att originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering efterlever de krav som traditionella värdepapperiseringar måste uppfylla för att erhålla STS-beteckningen. Som vid traditionella värdepapperiseringar kan en sådan behörig myndighet vara en annan myndighet än den som har ansvaret för tillsyn av att originatorer, ursprungliga långivare, specialföretag för värdepapperisering, medverkande institut och investerare efterlever de tillsynskrav som fastställs i artiklarna 5–9 i förordning (EU) 2017/2402, vars efterlevnad särskilt har anförtrotts de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av de berörda finansinstituten med tanke på de kravens tillsynsmässiga dimension.

(27) För att undvika negativa konsekvenser för den finansiella stabiliteten, bör införandet av ett särskilt ramverk för STS-värdepapperisering i balansräkningen åtföljas av en lämplig makrotillsyn. Europeiska systemrisknämnden (ESRB) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 ([9]) bör särskilt övervaka makrotill-synsrisker i samband med syntetisk värdepapperisering och bedöma om riskerna i tillräcklig grad flyttas bort från den systemviktiga delen av det finansiella systemet.

([9]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

(28) I syfte att integrera hållbarhetsrelaterade transparenskrav i förordning (EU) 2017/2402 bör EBA, i nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([10]), och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([11]), ges i uppdrag att offentliggöra en rapport om utarbetandet av ett särskilt ramverk för hållbar värdepapperisering. Den rapporten bör särskilt innehålla en bedömning av införandet av hållbarhetsfaktorer, genomförandet av proportionella krav avseende offentliggörande och due diligence, innehållet, metoderna och presentationen när det gäller information om negativa miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade konsekvenser samt eventuella effekter på den finansiella stabiliteten, utökningen av unionens värdepapperiseringsmarknad och bankernas utlåningskapacitet. På grundval av den rapporten bör kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om inrättandet av ett särskilt ramverk för hållbar värdepapperisering, vid behov tillsammans med ett lagstiftningsförslag.

(29) Information till investerare om hur hållbarhetsrisker och beaktande av negativa konsekvenser för hållbar utveckling har integrerats i investeringsbeslutsprocessen är inte tillräckligt utvecklad eftersom offentliggörande av sådan information ännu inte omfattas av harmoniserade krav. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 ([12]) är producenter av finansiella produkter och finansiella rådgivare till slutinvesterare skyldiga att beakta investeringsbeslutens viktigaste negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer och redovisa hur deras due diligence-policyer tar hänsyn till dessa viktigaste negativa konsekvenser. Offentliggörande av negativa konsekvenser för hållbar utveckling åtföljs av tekniska standarder för tillsyn som utarbetats gemensamt av EBA, Esma och Eiopa (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) om innehållet, metoderna och presentationen när det gäller den relevanta information som ska offentliggöras enligt förordning (EU) 2019/2088. Originatorer av STS-värdepapperiseringar bör också ha möjlighet att offentliggöra specifik information om hur negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer har beaktats, med särskild hänsyn till konsekvenser för klimatet och andra miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade konsekvenser. För att harmonisera offentliggörandet av information och säkerställa överensstämmelse mellan förordning (EU) 2019/2088 och förordning (EU) 2017/2402 bör de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté utarbeta tekniska standarder för tillsyn som i så stor utsträckning som möjligt bygger vidare på deras arbete inom ramen för förordning (EU) 2019/2088 och, när så är nödvändigt och relevant, anpassa dem till värdepapperiseringarnas särdrag.

(30) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att utvidga STS-värdepapperiseringsramverket till att omfatta syntetisk värdepapperisering och avlägsna regleringshinder för värdepapperisering av nödlidande exponeringar för att ytterligare öka utlåningskapaciteten utan att sänka tillsynsstandarderna för bankernas utlåning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(31) Förordning (EU) 2017/2402 bör därför ändras i enlighet med detta.

(32) Med hänsyn till behovet att introducera riktade åtgärder för att stödja den ekonomiska återhämtningen från covid-19-krisen så snart som möjligt, bör denna förordning skyndsamt träda i kraft den tredje dagen efter den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

([11]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

([12]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2017/2402

Förordning (EU) 2017/2402 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande led läggas till:

”24. *nödlidande exponering*: en exponering som uppfyller något av villkoren i artikel 47a.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

25. *värdepapperisering av nödlidande exponeringar*: en värdepapperisering som baseras på en grupp nödlidande exponeringar vilkas nominella värde vid ursprungstidpunkten, och vid ett senare datum då tillgångar läggs till eller tas bort från den underliggande gruppen till följd av en påfyllning, omstrukturering eller av något annat relevant skäl, utgör minst 90 % av hela gruppens nominella värde.

26. *kreditriskskyddsavtal*: ett avtal som slutits mellan originatorn och investeraren om att överföra värdepapperiserade exponeringars kreditrisk från originatorn till investeraren genom användning av kreditderivat eller garantier, varigenom originatorn åtar sig att betala ett belopp, som kallas en kreditriskskyddspremie, till investeraren och investeraren åtar sig att betala ett belopp, som kallas en kreditriskskyddsbetalning, till originatorn, för det fall att någon av de i avtalet definierade kredithändelserna inträffar.

27. *kreditriskskyddspremie*: det belopp som originatorn har åtagit sig att betala till investeraren enligt kreditriskskyddsavtalet för det kreditriskskydd som utlovats av investeraren.

28. *kreditriskskyddsbetalning*: det belopp som investeraren har åtagit sig att betala till originatorn enligt kreditriskskyddsavtalet i det fall en kredithändelse som är definierad i kreditriskskyddsavtalet inträffar.

29. *syntetisk överskottsmarginal*: det belopp som originatorn, enligt dokumentationen av en syntetisk värdepapperisering, genom avtal fastställt för att absorbera förluster i de värdepapperiserade exponeringarna som kan uppstå före transaktionens förfallodag.

30. *hållbarhetsfaktorer*: hållbarhetsfaktorer enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 *.

31. *icke återbetalningspliktigt anskaffningsprisavdrag*: skillnaden mellan det utestående saldot av exponeringarna i den underliggande gruppen och det pris till vilket dessa exponeringar säljs av originatorn till specialföretaget för värdepapperisering, där varken originatorn eller den ursprungliga långivaren ersätts för denna skillnad.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1).”

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Tredjelandet är upptaget i förteckningen över högrisktredjeländer med strategiska brister i sina system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 *.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).”

b) Följande led ska införas:

"aa) Tredjelandet är upptaget i bilaga I till EU:s förteckning över icke samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet."

c) Följande stycke ska läggas till:

"För ett specialföretag för värdepapperisering etablerat, efter den 9 april 2021, i en jurisdiktion som nämns i bilaga II med anledning av att den har ett skadligt skattesystem, ska investeraren underrätta de behöriga skattemyndigheterna i den medlemsstat där den har skatterättsligt hemvist om investeringen i värdepapper som utfärdats av det specialföretaget för värdepapperisering."

3. I artikel 5.1 ska följande led läggas till:

"f) När det gäller nödlidande exponeringar, att sunda standarder tillämpas för urval och prissättning av exponeringarna."

4. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycken läggas till:

"Vid mätning av det väsentliga ekonomiska intresset netto ska bibehållaren ta hänsyn till eventuella avgifter som i praktiken kan användas för att minska det faktiska väsentliga ekonomiska intresset netto.

När det gäller traditionella värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar får kravet i denna punkt också uppfyllas av serviceföretaget, förutsatt att serviceföretaget kan visa att det har sakkunskaper när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna och att det har väldokumenterade och adekvata riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering på plats avseende förvaltning av exponeringar."

b) Följande punkt ska införas:

"3a. När det gäller värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar ska, genom undantag från punkt 3, när ett icke återbetalningspliktigt anskaffningsprisavdrag har avtalats, bibehållandet av ett väsentligt ekonomiskt intresse netto vid tillämpningen av den punkten inte understiga 5 % av summan av nettovärdet för de värdepapperiserade exponeringar som uppfyller villkoren för att klassificeras som nödlidande exponeringar och, i tillämpliga fall, det nominella värdet av eventuella presterande värdepapperiserade exponeringar.

Nettovärdet för en nödlidande exponering ska beräknas genom att det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdrag som avtalats för den enskilda värdepapperiserade exponeringen vid ursprungstidpunkten eller, i tillämpliga fall, en motsvarande andel av det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdrag som avtalats för gruppen av underliggande exponeringar vid ursprungstidpunkten, dras av från exponeringens nominella värde eller, i tillämpliga fall, dess utestående värde vid ursprungstidpunkten. Vid fastställandet av nettovärdet av de värdepapperiserade nödlidande exponeringarna får dessutom det icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdraget inkludera skillnaden mellan det nominella beloppet för de trancher av värdepapperiseringen av nödlidande exponeringar som originatorn tecknat för efterföljande försäljning och det pris till vilket dessa trancher först säljs till icke-närstående tredje parter."

c) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska följande led läggas till:

"f) Villkoren för bibehållande av risk enligt punkterna 3 och 3a när det gäller värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar.

g) Effekten av de avgifter som betalas till bibehållaren på det faktiska väsentliga ekonomiska intresset netto i den mening som avses i punkt 1."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 oktober 2021."

5. I artikel 9.1 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från första stycket ska, när det gäller underliggande exponeringar som var nödlidande exponeringar vid den tidpunkt då originatorn köpte dem av berörd tredje part, sunda standarder tillämpas vid urval och prissättning av exponeringarna."

6. I artikel 18 ska led a ersättas med följande:

”a) om värdepapperiseringen uppfyller alla krav i avsnitt 1, 2 eller 2a i detta kapitel och Esma har underrättats enligt artikel 27.1, och”.

7. Rubriken på kapitel 4 avsnitt 1 ska ersättas med följande:

”Krav för enkel, transparent och standardiserad traditionell värdepapperisering som inte är ABCP”.

8. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Artikelrubriken ska ersättas med följande:

”Enkel, transparent och standardiserad traditionell värdepapperisering som inte är ABCP”.

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Traditionella värdepapperiseringar, med undantag för ABCP-program och ABCP-transaktioner, som uppfyller kraven i artiklarna 20, 21 och 22, ska anses vara STS.”

9. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket får originatorer, från och med den 1 juni 2021, besluta att offentliggöra tillgänglig information om de viktigaste negativa konsekvenserna som de tillgångar som finansieras av underliggande exponeringar har med avseende på hållbarhetsfaktorer.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska, genom den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, senast den 10 juli 2021, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 om innehållet, metoderna och presentationen när det gäller den information som avses i punkt 4 andra stycket i den här artikeln med avseende på hållbarhetsindikatorerna när det gäller negativa konsekvenser för klimatet och andra negativa miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade konsekvenser.

I tillämpliga fall ska de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket återspegla eller bygga på de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats enligt det mandat som tilldelats de europeiska tillsynsmyndigheterna i förordning (EU) 2019/2088, i synnerhet i artiklarna 2a, 4.6 och 4.7.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

10. Följande avsnitt ska införas.

”*Avsnitt 2a*

Krav för enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar i balansräkningen

Artikel 26a

Enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar i balansräkningen

1. Syntetiska värdepapperiseringar som uppfyller kraven i artiklarna 26b–26e ska betraktas som STS-värdepapperiseringar i balansräkningen.

2. EBA får, i nära samarbete med Esma och Eiopa och i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010, anta riktlinjer och rekommendationer om en harmoniserad tolkning och tillämpning av de krav som anges i artiklarna 26b–26e i den här förordningen.

Artikel 26b

Krav rörande enkelhet

1. En originator ska vara en enhet som är godkänd eller har tillstånd i unionen.

En originator som köper en tredje parts exponeringar för egen räkning och sedan värdepapperiserar dem ska tillämpa riktlinjer vad gäller kredit, indrivning, skulduppgörelse och förvaltning som tillämpas på de exponeringarna som inte är mindre strikta än de som originatorn tillämpar på jämförbara exponeringar som inte är köpta.

2. Underliggande exponeringar ska ha sitt ursprung i en del av originatorns kärnverksamhet.

3. När en transaktion avslutas ska de underliggande exponeringarna finnas i balansräkningen för originatorn eller för en enhet som ingår i samma grupp som originatorn.

Vid tillämpning av denna punkt ska en grupp vara något av följande:

a) En grupp av rättsliga enheter som är föremål för konsolidering under tillsyn i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) En grupp enligt definitionen i artikel 212.1 c i direktiv 2009/138/EG.

4. Originatorn får inte säkra sin exponering mot kreditrisken i värdepapperiseringens underliggande exponeringar utöver det skydd som erhållits genom kreditriskskyddsavtalet.

5. Kreditriskskyddsavtalet ska följa reglerna för kreditriskreducering i artikel 249 i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om den artikeln inte är tillämplig, krav som inte är mindre strikta än de krav som fastställs i den artikeln.

6. Originatorn ska tillhandahålla utfästelser och garantier om att följande krav är uppfyllda:

a) Originatorn eller en enhet i den grupp som originatorn ingår i har fullständig lagenlig och giltig äganderätt till de underliggande exponeringarna och deras anknutna rättigheter.

b) Om originatorn är ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013, eller ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG, behåller originatorn eller en enhet som omfattas av tillsynen på gruppnivå kreditrisken för de underliggande exponeringarna i sin balansräkning.

c) Varje underliggande exponering uppfyller, vid den tidpunkt då den tas in i den värdepapperiserade portföljen, godtagbarhetskriterierna och samtliga villkor, utom inträffandet av en sådan kredithändelse som avses i artikel 26e.1, för en kreditriskskyddsbetalning, i enlighet med kreditriskskyddsavtalet i värdepapperiseringsdokumentationen.

d) Såvitt originatorn känner till är kontraktet för varje underliggande exponering en laglig, giltig, bindande och verkställbar förpliktelse för gäldenären att betala de belopp som är angivna i det kontraktet.

e) De underliggande exponeringarna överensstämmer med kreditgivningskriterier som inte är mindre strikta än de standardkreditgivningskriterier som originatorn tillämpar på liknande exponeringar som inte är värdepapperiserade.

f) Såvitt originatorn känner till har ingen av gäldenärerna väsentligt åsidosatt eller fallerat i fråga om någon av sina förpliktelser avseende en underliggande exponering vid den tidpunkt då den underliggande tillgången tas in i den värdepapperiserade portföljen.

g) Såvitt originatorn känner till innehåller transaktionsdokumentationen inte någon oriktig information om de underliggande exponeringarna.

h) När transaktionen avslutas eller när en underliggande exponering tas in i den värdepapperiserade portföljen, har kontraktet mellan gäldenären och den ursprungliga långivaren avseende den underliggande exponeringen inte ändrats på sådant sätt att det har påverkat den underliggande exponeringens verkställbarhet eller möjligheten att driva in den.

7. Underliggande exponeringar ska uppfylla på förhand fastställda, tydliga och dokumenterade godtagbarhetskriterier som inte medger en diskretionär aktiv portföljförvaltning av dessa exponeringar.

Vid tillämpning av denna punkt ska substitution av exponeringar som inte är förenliga med gällande utfästelser eller garantier eller, om värdepapperiseringen omfattar en påfyllningsperiod, tillägg av exponeringar som uppfyller de angivna påfyllnadsvillkoren, inte betraktas som aktiv portföljförvaltning.

Varje exponering som lagts till efter transaktionens avslutsdag ska uppfylla godtagbarhetskriterier som inte är mindre strikta än de som tillämpades vid det ursprungliga urvalet av de underliggande exponeringarna.

En underliggande exponering får tas bort från transaktionen om den underliggande exponeringen

a) till fullo har återbetalats eller på annat sätt löpt ut,

b) har avyttrats inom originatorns normala affärsverksamhet, förutsatt att en sådan avyttring inte utgör ett sådant implicit stöd som avses i artikel 250 i förordning (EU) nr 575/2013,

c) är föremål för en ändring som inte är kreditberoende, t.ex. refinansiering eller omstrukturering av skuld, och som inträffar under den normala förvaltningen av den underliggande exponeringen, eller

d) inte uppfyllde godtagbarhetskriterierna när den togs in i transaktionen.

8. Värdepapperiseringen ska baseras på en grupp av underliggande exponeringar som är homogena i fråga om tillgångstyp, med beaktande av kännetecknen för tillgångstypens kassaflöden, inbegripet kännetecknen med avseende på avtal, kreditrisk och förskottsbetalning. En grupp av underliggande exponeringar får inte bestå av fler än en tillgångstyp.

De underliggande exponeringar som avses i första stycket ska innehålla förpliktelser som är avtalsmässigt bindande och verkställbara, med full regressrätt mot gäldenärerna och, i tillämpliga fall, garantigivarna.

De underliggande exponeringar som avses i första stycket ska ha fastställda periodiska betalningsflöden, för vilka avbetalningsbeloppen kan komma att variera, som hänför sig till hyres-, kapitalbelopps- eller räntebetalningar eller till någon annan rätt till inkomst från tillgångar som utgör säkerhet för sådana betalningar. De underliggande exponeringarna får även generera inkomster från försäljning av finansierade eller leasade tillgångar.

De underliggande exponeringar som avses i första stycket i denna punkt får inte omfatta överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1.44 i direktiv 2014/65/EU, med undantag av företagsobligationer som inte är noterade på en handelsplats.

9. Underliggande exponeringar får inte omfatta värdepapperiseringspositioner.

10. De kreditgivningsprinciper enligt vilka underliggande exponeringar initieras samt alla väsentliga ändringar av tidigare kreditgivningsprinciper ska utan onödigt dröjsmål redovisas fullt ut för potentiella investerare. De underliggande exponeringarna ska tecknas med full regressrätt mot en gäldenär som inte är ett specialföretag för värdepapperisering. Ingen tredje part ska vara involverad i kredit- eller garantibeslut rörande de underliggande exponeringarna.

När det gäller värdepapperiseringar vars underliggande exponeringar är bostadslån ska gruppen av lån inte innefatta lån som marknadsförts och tecknats på premissen att lånesökanden, eller i tillämpliga fall intermediärerna, fått kännedom om att de lämnade uppgifterna eventuellt inte kontrolleras av långivaren.

Bedömningen av låntagarens kreditvärdighet ska uppfylla kraven i artikel 8 i direktiv 2008/48/EG eller i artikel 18.1–18.4, 18.5 a och 18.6, i direktiv 2014/17/EU eller, där så är tillämpligt, likvärdiga krav i tredjeländer.

Originatorn eller den ursprungliga långivaren ska ha sakkunskaper när det gäller att initiera exponeringar som till sin art liknar de exponeringar som värdepapperiseras.

11. Underliggande exponeringarna får vid den tidpunkt då de väljs ut inte omfatta fallerande exponeringar i den mening som avses i artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller exponeringar mot en gäldenär eller garantigivare med nedsatt kreditvärdighet som, såvitt originatorn eller den ursprungliga långivaren känner till

a) har förklarats insolvent eller har fordringsägare som av en domstol beviljats slutgiltig verkställighetsrätt som inte kan överklagas eller skadestånd till följd av en utebliven betalning inom tre år före ursprungstidpunkten eller som under de tre år som föregår dagen för urvalet av de underliggande exponeringarna har genomgått en process för omstrukturering av skuld avseende dennes nödlidande exponeringar, med undantag för de fall där

   i) en omstrukturerad underliggande exponering inte har gett upphov till nya utestående fordringar efter dagen för omstruktureringen, som ska ha ägt rum minst ett år före dagen för urvalet av de underliggande exponeringarna, och

   ii) den information som tillhandahålls av originatorn i enlighet med artikel 7.1 första stycket a och e i uttryckligen anger andelen omstrukturerade underliggande exponeringar, tidpunkten för och närmare uppgifter om omstruktureringen samt exponeringarnas resultat sedan dagen för omstruktureringen,

b) vid ursprungstidpunkten för den underliggande exponeringen, i förekommande fall, fanns i ett kreditregister över personer med negativ kredithistorik som är tillgängligt för allmänheten eller, vid avsaknad av ett sådant kreditregister som är tillgängligt för allmänheten, ett annat kreditregister som är tillgängligt för originatorn eller den ursprungliga långivaren, eller

c) har en kreditvärdering eller ett kreditomdöme som tyder på att risken för att avtalsenliga betalningar inte kommer att betalas är betydligt högre än för jämförbara exponeringar, som inte är värdepapperiserade, som originatorn har.

12. Gäldenärerna ska vid den tidpunkt då de underliggande exponeringarna inkluderas ha gjort minst en betalning, förutom i fall där

a) värdepapperiseringen är en revolverande värdepapperisering som baseras på exponeringar som ska betalas som ett engångsbelopp eller som har en löptid på mindre än ett år, inklusive, utan begränsning, månadsbetalningar på revolverande krediter, eller

b) exponeringen motsvarar refinansieringen av en exponering som redan ingår i transaktionen.

13. EBA ska i nära samarbete med Esma och Eiopa utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera vilka underliggande exponeringar enligt punkt 8 som anses vara homogena.

EBA ska överlämna detta förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 oktober 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 26c

Krav rörande standardisering

1. Originatorn eller den ursprungliga långivaren ska uppfylla kravet på bibehållande av risk i enlighet med artikel 6.

2. De ränte- och valutarisker som härrör från en värdepapperisering och deras möjliga effekter på betalningarna till originatorn och investerarna ska beskrivas i transaktionsdokumentationen. Dessa risker ska minskas på lämpligt sätt och alla åtgärder som vidtagits i detta avseende ska offentliggöras. Varje säkerhet som ställts för investerarens förpliktelser enligt kreditriskskyddsavtalet ska vara noterad i samma valuta som kreditriskskyddsbetalningen.

Vid en värdepapperisering genom ett specialföretag för värdepapperisering ska specialföretagets skulder avseende räntebetalningarna till investerarna vid varje betalningsdatum vara lika med eller mindre än beloppet för specialföretagets intäkter från originatorn och eventuella säkerhetsarrangemang.

Gruppen av underliggande exponeringar får inte innehålla derivat, utom för att säkra ränte- eller valutarisker för de underliggande exponeringarna. Sådana derivat ska tecknas och dokumenteras i enlighet med allmänt accepterade normer i den internationella finansvärlden.

3. Eventuella referensräntebetalningar avseende transaktionen ska grunda sig på något av följande:

a) Normalt sett tillämpade marknadsräntor eller normalt sett tillämpade sektorsräntor som återspeglar finansieringskostnaderna och inte på komplicerade formler eller derivat.

b) Intäkter som genererats av den säkerhet som ställts för investerarens förpliktelser enligt skyddsavtalet.

Eventuella referensräntebetalningar som ska göras för de underliggande exponeringarna ska grunda sig på normalt sett tillämpade marknadsräntor eller normalt sett tillämpade sektorsräntor som speglar finansieringskostnaderna och inte på komplicerade formler eller derivat.

4. Efter att en verkställighetshändelse inträffat med avseende på originatorn, har investeraren rätt att vidta verkställighetsåtgärder.

När det gäller en värdepapperisering genom ett specialföretag för värdepapperisering får, när en underrättelse om verkställighet eller uppsägning av kreditriskskyddsavtalet har levererats, inga kontantbelopp medel kvarhållas i specialföretaget för värdepapperisering utöver vad som krävs för att säkerställa att specialföretaget för värdepapperisering kan bedriva sin verksamhet, att betalningar avseende de skyddsbetalningar för fallerade exponeringar som fortfarande omfattas av en skulduppgörelseprocess vid tidpunkten för uppsägning kan göras eller att investerare under ordnade former återbetalas i enlighet med avtalsvillkoren för värdepapperiseringen.

5. Förluster ska fördelas mellan innehavarna av värdepapperiseringspositionen utifrån tranchernas prioritet, och fördelningen börja med tranchen med lägst prioritet.

Sekventiell amortering ska tillämpas på alla trancher för att fastställa utestående belopp för trancherna per varje betalningsdatum, och börja med tranchen med högst prioritet.

Genom avvikelse från andra stycket ska transaktioner som har en icke-sekventiell prioritetsordning för betalningar inbegripa utlösande faktorer kopplade till resultaten för de underliggande exponeringarna som resulterar i att prioritetsordningen för betalningar återgår till sekventiella betalningar enligt prioritetsordning. Sådana resultatrelaterade utlösande faktorer ska åtminstone inbegripa

a) antingen ökningen av det kumulativa värdet av fallerade exponeringar eller ökningen av de kumulativa förlusterna över en viss procentandel av det utestående beloppet för den underliggande portföljen,

b) ytterligare en bakåtblickande utlösande faktor, och

c) en framåtblickande utlösande faktor.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera och, i förekommande fall, kalibrera de resultatrelaterade utlösande faktorerna.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 30 juni 2021.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i fjärde stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

När trancher amorteras ska beloppet avseende säkerheten motsvarande beloppet för amorteringen av dessa trancher betalas tillbaka till investerarna, förutsatt att investerarna har ställt säkerhet för dessa trancher.

Om en sådan kredithändelse som avses i artikel 26e har inträffat avseende underliggande exponeringar och skulduppgörelsen för dessa exponeringar inte är slutförd, ska det belopp för kreditriskskydd som är kvarstående per ett givet betalningsdatum minst motsvara det utestående nominella beloppet för dessa underliggande exponeringar, minus beloppet för eventuella mellanliggande betalningar som gjorts med avseende på de underliggande exponeringarna.

6. Transaktionsdokumentationen ska innehålla lämpliga bestämmelser om förtida amortering eller faktorer som utlöser ett avslutande av den rullande perioden om värdepapperiseringen är en revolverande värdepapperisering, vilka ska omfatta åtminstone följande:

a) En försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet till en nivå motsvarande eller under ett på förhand fastställt tröskelvärde.

b) En ökning av förluster över ett på förhand fastställt tröskelvärde.

c) Det har inte gått att generera tillräckligt med nya underliggande exponeringar som uppfyller den på förhand fastställda kreditkvaliteten under en angiven period.

7. Transaktionsdokumentationen ska tydligt ange följande:

a) De avtalade förpliktelserna, uppgifterna och ansvarsområdena för serviceföretaget, trustförvaltaren och leverantörer av andra anknutna tjänster, enligt vad som är tillämpligt, och den tredjepartskontrollant som avses i artikel 26e.4.

b) De bestämmelser som säkerställer ersättning av serviceföretag, trustförvaltare, leverantörer av andra anknutna tjänster eller den tredjepartskontrollant som avses i artikel 26e.4 i händelse av fallissemang eller insolvens för någon av dessa tjänsteleverantörer, om dessa tjänsteleverantörer inte sammanfaller med originatorn, på ett sätt som inte leder till att tillhandahållandet av dessa tjänster upphör.

c) De förvaltningsförfaranden som gäller de underliggande exponeringarna på transaktionens avslutsdag och efteråt och under vilka omständigheter dessa förfaranden får ändras.

d) De förvaltningsstandarder som serviceföretaget är skyldigt att följa i förvaltningen av de underliggande exponeringarna under hela värdepapperiseringens löptid.

8. Serviceföretaget ska ha sakkunskaper när det gäller att förvalta exponeringar som till sin art liknar de värdepapperiserade exponeringarna och ska ha väldokumenterade och adekvata riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering avseende förvaltning av exponeringar.

Serviceföretaget ska tillämpa förvaltningsförfaranden på de underliggande tillgångarna som inte är mindre strikta än de som originatorn tillämpar på liknande exponeringar som inte är värdepapperiserade.

9. Originatorn ska upprätthålla ett uppdaterat referensregister för identifiering av de underliggande exponeringarna vid varje given tidpunkt. Registret ska innehålla referensgäldenärer, referensförpliktelser från vilka de underliggande exponeringarna härrör och, för varje underliggande exponering, det nominella belopp som skyddas och som är utestående.

10. Transaktionsdokumentationen ska innehålla tydliga bestämmelser som gör det lättare att snabbt lösa konflikter mellan olika kategorier av investerare. Vid en värdepapperisering genom ett specialföretag för värdepapperisering ska rösträtter vara tydligt fastställda och fördelade mellan obligationsinnehavare och det ska finnas en tydlig beskrivning av de skyldigheter som trustförvaltaren och andra enheter med förvaltaruppdrag har gentemot investerarna.

Artikel 26d

Krav rörande transparens

1. Originatorn ska före prissättningen ge potentiella investerare tillgång till statiska och dynamiska uppgifter om historiken vad gäller fallissemang och förluster, t.ex. uppgifter om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som väsentligen liknar de exponeringar som värdepapperiseras, och källorna till dessa uppgifter samt på vilken grund exponeringarna bedömts vara likartade. Dessa uppgifter ska täcka en period på minst fem år.

2. Ett urval av de underliggande exponeringarna ska omfattas av en extern kontroll av en lämplig och oberoende part innan transaktionen avslutas, inbegripet en kontroll av att de underliggande exponeringarna är godtagbara för kreditriskskydd enligt kreditriskskyddsavtalet.

3. Originatorn ska, före prissättningen av värdepapperiseringen, för potentiella investerare göra en kassaflödesmodell för skulder tillgänglig som exakt representerar avtalsförhållandet mellan de underliggande exponeringarna och betalningarna mellan originatorn, investerarna, andra tredje parter och, i tillämpliga fall, specialföretaget för värdepapperisering, och ska efter prissättningen fortlöpande göra den modellen tillgänglig för investerarna och för potentiella investerare på begäran.

4. När det gäller värdepapperiseringar där de underliggande exponeringarna är bostadslån, billån eller billeasing ska originatorn offentliggöra tillgänglig information om miljöprestandan för de tillgångar som finansieras genom sådana bostadslån, sådana billån eller sådan billeasing, som en del av den information som redovisas enligt artikel 7.1 första stycket a.

Genom undantag från första stycket får originatorer, från och med den 1 juni 2021, besluta att offentliggöra tillgänglig information om de viktigaste negativa konsekvenserna som de tillgångar som finansieras av underliggande exponeringar har med avseende på hållbarhetsfaktorer.

5. Originatorn ska vara ansvarig för att artikel 7 efterlevs. Den information som krävs enligt artikel 7.1 första stycket a ska på begäran göras tillgänglig för potentiella investerare före prissättningen. Den information som krävs enligt artikel 7.1 första stycket b–d ska göras tillgänglig före prissättningen, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form. Den slutgiltiga dokumentationen ska göras tillgänglig för investerarna senast 15 dagar efter transaktionens avslutande.

6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska, genom den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, senast den 10 juli 2021, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 om innehållet, metoderna och presentationen när det gäller den information som avses i punkt 4 andra stycket i den här artikeln med avseende på hållbarhetsindikatorerna när det gäller negativa konsekvenser för klimatet och andra negativa miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade konsekvenser.

I tillämpliga fall ska de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt återspegla eller bygga på de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats i enlighet med det mandat som tilldelats de europeiska tillsynsmyndigheterna i förordning (EU) 2019/2088, i synnerhet i artiklarna 2a, 4.6 och 4.7.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.

Artikel 26e

Krav rörande kreditriskskyddsavtalet, tredjepartskontrollant och syntetisk överskottsmarginal

1. Kreditriskskyddsavtalet ska åtminstone täcka följande kredithändelser:

a) När risköverföringen uppnås genom användning av garantier, de kredithändelser som avses i artikel 215.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

b) När risköverföringen uppnås genom användning av kreditderivat, de kredithändelser som avses i artikel 216.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

Alla kredithändelser ska dokumenteras.

Sådana anståndsåtgärder i den mening som avses i artikel 47 b i förordning (EU) nr 575/2013 som tillämpas på de underliggande exponeringarna ska inte utesluta att godtagbara kredithändelser utlöses.

2. Kreditriskskyddsbetalningen efter att en kredithändelse inträffat ska beräknas baserat på originatorns eller den ursprungliga långivarens faktiska realiserade förlust, beräknad i enlighet med deras standardprinciper och -förfaranden för återvinning för de berörda exponeringstyperna och bokföras i deras finansiella rapporter vid den tidpunkt betalningen görs. Den slutliga kreditriskskyddsbetalningen ska betalas inom en angiven tidsperiod efter att skulduppgörelsen avslutats för den berörda underliggande exponeringen, om skulduppgörelsen avslutats före utgången av den planerade lagenliga löptiden eller före uppsägning i förtid av kreditriskskyddsavtalet.

En mellanliggande kreditriskskyddsbetalning ska göras senast sex månader efter att en sådan kredithändelse som avses i punkt 1 har inträffat om skulduppgörelsen för förlusterna för den berörda underliggande exponeringen inte har slutförts före den sexmånadersperiodens slut. Den mellanliggande kreditriskskyddsbetalningen ska vara minst det högsta av följande:

a) Det förväntade förlustbeloppet som motsvarar den nedskrivning som har bokförts av originatorn i dennes finansiella rapporter i enlighet med de tillämpliga redovisningsreglerna vid den tidpunkt då den mellanliggande betalningen görs med antagandet att kreditriskskyddsavtalet inte finns och inte täcker några förluster.

b) I tillämpliga fall det förväntade förlustbeloppet enligt vad som fastställs i enlighet med del tre avdelning II kapitel 3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Om en mellanliggande kreditriskskyddsbetalning görs ska den slutliga kreditriskskyddsbetalning som avses i första stycket göras för att justera den mellanliggande avräkningen av förluster mot den faktiska realiserade förlusten.

Metoden för beräkning av mellanliggande och slutliga kreditriskskyddsbetalningar ska anges i kreditriskskyddsavtalet.

Kreditriskskyddsbetalningen ska stå i proportion till andelen av det utestående nominella beloppet för den motsvarande underliggande exponering som täcks av kreditriskskyddsavtalet.

Originatorns rätt att erhålla kreditriskskyddsbetalningen ska vara verkställbar. De belopp som ska betalas av investerare enligt kreditriskskyddsavtalet ska vara tydligt fastställda i kreditriskskyddsavtalet och vara begränsade. Det ska under alla omständigheter vara möjligt att beräkna dessa belopp. Kreditriskskyddsavtalet ska tydligt fastställa under vilka omständigheter investerare ska vara skyldiga att göra betalningar. Den tredjepartskontrollant som avses i punkt 4 ska bedöma huruvida sådana omständigheter föreligger.

Beloppet för kreditriskskyddsbetalningen ska beräknas på nivån för den enskilda underliggande exponering för vilken en kredithändelse har inträffat.

3. Kreditriskskyddsavtalet ska ange den längsta förlängningsperiod som ska gälla för skulduppgörelseprocessen för de underliggande exponeringarna avseende vilken en sådan kredithändelse som avses i punkt 1 har inträffat, om skulduppgörelseprocessen inte är slutförd vid utgången av den planerade lagenliga löptiden eller vid uppsägning i förtid av kreditriskskyddsavtalet. En sådan förlängningsperiod får inte vara längre än två år. Kreditriskskyddsavtalet ska föreskriva att en slutlig kreditriskskyddsbetalning ska göras innan förlängningsperioden löper ut baserat på originatorns slutliga förlustberäkning som skulle ha bokförts av originatorn i dennes finansiella rapporter vid denna tidpunkt med antagandet att kreditriskskyddsavtalet inte finns och inte täcker några förluster.

I det fall kreditriskskyddsavtalet sägs upp ska skulduppgörelsen fortsätta med avseende på varje utestående kredithändelse som har inträffat före den uppsägningen, på samma sätt som enligt beskrivningen i första stycket.

De kreditriskskyddspremier som ska betalas enligt kreditriskskyddsavtalet ska vara strukturerade så att de är beroende av de presterande värdepapperiserade exponeringarnas utestående nominella belopp vid tidpunkten för betalningen och återspegla den skyddade tranchens risk. Kreditriskskyddsavtalet ska därför inte stipulera garanterade premier, förskottsbetalning av premier, rabattmekanismer eller andra mekanismer som kan leda till att den faktiska fördelningen av förluster på investerarna undviks eller minskas eller att en del av de erlagda premierna till originatorn efter utgången av transaktionens löptid återbetalas.

Genom undantag från tredje stycket i denna punkt ska förskottsbetalningar av premier tillåtas, förutsatt att reglerna för statligt stöd efterlevs, om garantisystemet särskilt föreskrivs i en medlemsstats nationella rätt och omfattas av en motgaranti från någon av de enheter som förtecknas i artikel 214.2 a–d i förordning (EU) nr 575/2013.

Transaktionsdokumentationen ska innehålla en beskrivning av hur kreditriskskyddspremien och eventuella obligationskuponger beräknas med avseende på varje betalningsdag över värdepapperiseringens hela löptid.

Investerarnas rätt att erhålla kreditriskskyddspremier ska vara verkställbar.

4. Originatorn ska utse en tredjepartskontrollant före transaktionens avslutsdag. För de underliggande exponeringarna för vilka ett meddelande om en kredithändelse har skickats ska tredjepartskontrollanten åtminstone kontrollera följande för var och en:

a) Att den kredithändelse som avses i meddelandet om kredithändelse är en kredithändelse enligt vad som är angivet i villkoren i kreditriskskyddsavtalet.

b) Att den underliggande exponeringen ingick i referensportföljen vid den tidpunkt när den berörda kredithändelsen inträffade.

c) Att den underliggande exponeringen uppfyllde godtagbarhetskriterierna vid den tidpunkt den togs in i referensportföljen.

d) Om en underliggande exponering har lagts till i värdepapperiseringen till följd av en påfyllning, att denna påfyllning följde villkoren för påfyllning.

e) Att det slutliga förlustbeloppet är förenligt med de förluster som redovisats av originatorn i dennes resultaträkning.

f) Att, vid den tidpunkt den slutliga kreditriskskyddsbetalningen görs, förlusterna i samband med de underliggande exponeringarna har fördelats på investerarna på ett riktigt sätt.

Tredjepartskontrollanten ska vara oberoende av originatorn och investerarna och, i tillämpliga fall, av specialföretaget för värdepapperisering och ska ha accepterat uppdraget som tredjepartskontrollant senast på transaktionens avslutsdag.

Tredjepartskontrollanten får utföra kontrollen på urvalsbasis i stället för av varje enskild underliggande exponering för vilken kreditriskskyddsbetalning begärs. Investerare får emellertid begära kontroll av en viss underliggande exponerings godtagbarhet om de inte är nöjda med kontrollen på urvalsbasis.

Originatorn ska inkludera ett åtagande i transaktionsdokumentationen att ge tredjepartskontrollanten tillgång till all den information som krävs för att kontrollera kraven enligt första stycket.

5. Originatorn får endast säga upp transaktionen före utgången av dess löptid på grund av någon av följande händelser:

a) Investerarens insolvens.

b) Investerares underlåtenhet att betala förfallna belopp enligt kreditriskskyddsavtalet eller investerarens överträdelse av varje fastställd väsentlig förpliktelse i transaktionsdokumenten.

c) Relevanta regulatoriska händelser, däribland

   i) relevanta ändringar av unionsrätt eller nationell rätt, relevanta ändringar av behöriga myndigheter av officiellt offentliggjorda tolkningar av sådan rätt, i tillämpliga fall, eller relevanta ändringar av beskattningen eller redovisningen av transaktionen som har en väsentlig negativ inverkan på transaktionens ekonomiska effektivitet, i varje fall jämfört med vad som var förväntat vid den tidpunkt transaktionen ingicks och som inte rimligen kunde vara förväntat per den tidpunkten,

   ii) ett fastställande av en behörig myndighet att originatorn eller ett av originatorns närstående företag inte har tillåtelse eller inte längre har tillåtelse att erkänna en betydande kreditrisköverföring i enlighet med artikel 245.2 eller 245.3 i förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på värdepapperiseringen.

d) Utnyttjande av en option att säga upp transaktionen vid en viss tidpunkt (tidsoption), när tidsperioden mätt från transaktionens avslutsdag är lika med eller längre än den viktade genomsnittliga löptiden för den ursprungliga referensportföljen på transaktionens avslutsdag.

e) Utnyttjande av en städoption enligt definitionen i artikel 242.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

f) Vid obetalt kreditriskskydd, när investeraren inte längre anses vara en godtagbar utfärdare av kreditskydd i enlighet med villkoren i punkt 8.

I transaktionsdokumentationen ska det anges om någon av de rättigheter som avses i leden d och e ingår i den berörda transaktionen och hur sådana rättigheter är strukturerade.

Vid tillämpningen av led d får tidsoptionen inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.

Vid användning av tidsoptionen ska originatorer underrätta de behöriga myndigheterna om hur de krav som avses i andra och tredje styckena uppfylls, tillsammans med en motivering till användningen av tidsoptionen och en rimlig redogörelse som visar att skälet till användningen av tidsoptionen inte är en försämring av de underliggande tillgångarnas kvalitet.

När det gäller förbetalt kreditriskskydd ska säkerheten vid uppsägning av kreditriskskyddsavtalet återlämnas till investerarna i prioritetsordning för de trancher som omfattas av bestämmelserna i relevant insolvensrätt, beroende på vad som är tillämpligt på originatorn.

6. Investerare får inte säga upp en transaktion före utgången av dess löptid av något annat skäl än underlåtenhet att betala kreditriskskyddspremien eller någon annan väsentlig överträdelse av avtalsförpliktelser från originatorns sida.

7. Originatorn får göra åtaganden om syntetisk överskottsmarginal, som ska vara tillgänglig som kreditförstärkning för investerarna, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Beloppet för den syntetiska överskottsmarginal som originatorn åtar sig att använda som kreditförstärkning vid varje betalningsperiod är angivet i transaktionsdokumentationen och uttryckt som en fast procentsats av det totala utestående portföljsaldot per början av den berörda betalningsperioden (fast syntetisk överskottsmarginal).

b) Den syntetiska överskottsmarginal som inte används till att täcka förluster som uppstår under varje betalningsperiod ska betalas tillbaka till originatorn.

c) För originatorer som använder den internmetod som avses i artikel 143 i förordning (EU) nr 575/2013 får det totala beloppet för sådana åtaganden per år inte överstiga beloppen för förväntade förluster för ett år på alla underliggande exponeringar för det året, beräknade i enlighet med artikel 158 i den förordningen.

d) För originatorer som inte använder den internmetod som avses i artikel 143 i förordning (EU) nr 575/2013 ska beräkningen av de förväntade förlusterna i den underliggande portföljen för ett år vara tydligt fastställd i transaktionsdokumentationen.

e) I transaktionsdokumentationen anges villkoren i denna artikel.

8. Ett kreditriskskyddsavtal ska ha formen av

a) en garanti som uppfyller kraven i del tre avdelning II kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013, genom vilken kreditrisken överförs till någon av de enheter som förtecknas i artikel 214.2 a–d i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att exponeringarna för investeraren uppfyller villkoren för en riskvikt på 0 % enligt del tre avdelning II kapitel 2 i den förordningen,

b) en garanti som uppfyller kraven i del tre avdelning II kapitel 4 i förordning (EU) nr 575/2013, som omfattas av en motgaranti av någon av de enheter som avses i led a i denna punkt, eller

c) annat kreditriskskydd som inte avses i leden a och b i denna punkt, i form av en garanti, ett kreditderivat eller en kreditlänkad obligation som uppfyller kraven i artikel 249 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att investerarens förpliktelser garanteras av säkerheter som uppfyller kraven i punkterna 9 och 10 i den här artikeln.

9. Ett annat kreditriskskydd som avses i punkt 8 c ska uppfylla följande krav:

a) Originatorns rätt att använda säkerheten för att fullgöra investerarnas skyddsbetalningsförpliktelser är verkställbar och denna rätts verkställbarhet säkerställs genom lämpliga säkerhetsarrangemang.

b) Investerarnas rätt att, när värdepapperiseringen avvecklas eller när tranchernas amorteras, lämna tillbaka säkerhet som inte har använts för att göra skyddsbetalningar är verkställbar.

c) Om säkerheten placeras i värdepapper anges i transaktionsdokumentationen godtagbarhetskriterierna och förvaringsarrangemangen för dessa värdepapper.

I transaktionsdokumentationen ska det anges om investerare är fortsatt exponerade för originatorns kreditrisk.

Originatorn ska inhämta ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att kreditriskskyddet är verkställbart inom alla relevanta territorier.

10. Om ett annat kreditriskskydd tillhandahålls i enlighet med punkt 8 c i denna artikel ska originatorn och investeraren ha regressrätt till säkerhet av hög kvalitet, som ska vara någon av följande:

a) Säkerhet i form av räntebärande värdepapper med en riskvikt på 0 % risk enligt vad som avses i del tre avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 som uppfyller samtliga följande villkor:

   i) Dessa räntebärande värdepapper har en återstående löptid på högst tre månader som inte är längre än den återstående tiden fram till nästa betalningsdatum.

   ii) Dessa räntebärande värdepapper kan lösas in mot ett kontantbelopp motsvarande det utestående saldot för den skyddade tranchen.

   iii) Dessa räntebärande värdepapper innehas av ett förvaringsinstitut som är oberoende av originatorn och investerarna.

b) Säkerhet i form av kontanta medel som innehas av ett utomstående kreditinstitut med kreditkvalitetssteg 3 eller högre i linje med mappningen som fastställs i artikel 136 i förordning (EU) nr 575/2013.

Genom undantag från första stycket i denna punkt får endast originatorn, förutsatt att investeraren uttryckligen samtycker i den slutliga transaktionsdokumentationen efter att ha gjort sin due diligence-granskning enligt artikel 5 i denna förordning, inbegripet en bedömning av relevant motpartsriskexponering, ha regressrätt till säkerhet av hög kvalitet i form av kontanta medel som inlåning hos originatorn, eller ett av dess närstående företag, om originatorn eller ett av dess närstående företag minst uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 2 i linje med den mappning som fastställs i artikel 136 i förordning (EU) nr 575/2013.

De behöriga myndigheter som utsetts enligt artikel 29.5 får, efter samråd med EBA, tillåta säkerheter i form av kontanta medel som inlåning hos originatorn, eller ett av dess närstående företag, om originatorn eller ett av dess närstående företag uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 3 förutsatt att marknadssvårigheter, objektiva hinder som en följd av det kreditkvalitetssteg som tilldelats institutets medlemsstat eller betydande potentiella koncentrationsproblem i den berörda medlemsstaten som en följd av tillämpningen av det lägsta kreditkvalitetssteg 2 som avses i andra stycket kan dokumenteras.

Om det utomstående kreditinstitutet eller originatorn eller ett av dess närstående företag inte längre uppfyller kraven för det lägsta kreditkvalitetssteget, ska säkerheten överföras inom nio månader till ett utomstående kreditinstitut med kreditkvalitetssteg 3 eller högre eller ska säkerheten placeras i värdepapper som uppfyller kriterierna i första stycket a.

Kraven i denna punkt ska anses vara uppfyllda vid investeringar i kreditlänkade obligationer som emitterats av originatorn, i enlighet med artikel 218 i förordning (EU) nr 575/2013.

EBA ska övervaka hur praxisen med ställande av säkerhet enligt denna artikel tillämpas, med särskild uppmärksamhet på motpartskreditrisken och andra ekonomiska och finansiella risker som bärs av investerare som en följd av sådan praxis.

EBA ska lämna en rapport om sina resultat till kommissionen senast den 10 april 2023.

Senast den 10 oktober 2023 ska kommissionen, på grundval av den rapporten från EBA, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna artikel, särskilt med avseende på risken för alltför stor anhopning av motpartskreditrisker i det finansiella systemet, tillsammans med ett lagstiftningsförslag om ändring av denna artikel, om så är lämpligt.”

11. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Originatorn och det medverkande institutet ska gemensamt underrätta Esma med hjälp av den mall som avses i punkt 7 i denna artikel om en värdepapperisering uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e (*STS-anmälan*). När det gäller ett ABCP-program ska endast det medverkande institutet ansvara för anmälan av programmet och, inom det programmet, för att ABCP-transaktionerna uppfyller kraven i artikel 24. När det gäller syntetisk värdepapperisering i balansräkningen är det endast originatorn som är ansvarig för anmälan.

STS-anmälan ska innehålla en redogörelse från originatorn och det medverkande institutet för hur STS-kriterierna enligt artiklarna 20–22, 24–26 eller 26b–26e har uppfyllts.”

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering får anlita en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 för att bedöma om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e.”

ii) I andra stycket ska första meningen ersättas med följande:

”Om originatorn, det medverkande institutet eller specialföretaget för värdepapperisering anlitar en tredje part som beviljats tillstånd enligt artikel 28 för att bedöma huruvida en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e, ska STS-anmälan innehålla en förklaring om att uppfyllandet av STS-kriterierna har intygats av den tredje part som beviljats tillstånd.”

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Originatorn och, i tillämpliga fall, det medverkande institutet ska omedelbart underrätta Esma och informera sin behöriga myndighet om en värdepapperisering inte längre uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e.”

d) I punkt 5 ska första meningen ersättas med följande:

”Esma ska på sin officiella webbplats föra en förteckning över alla värdepapperiseringar för vilka originatorerna och de medverkande instituten har anmält till Esma att de krav som fastställs i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e är uppfyllda.”

e) I punkt 6 ska andra stycket ersättas med följande:

”Esma ska överlämna detta förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 10 oktober 2021.”

f) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

”Esma ska överlämna detta förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 10 oktober 2021.”

12. I artikel 28.1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. En tredje part enligt vad som avses i artikel 27.2 ska beviljas tillstånd av den behöriga myndigheten för att bedöma om värdepapperiseringar uppfyller de STS-kriterier som föreskrivs i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e.”

13. I artikel 29.5 ska andra meningen ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esma om vilka behöriga myndigheter som utsetts enligt denna punkt senast den 10 oktober 2021. Till dess att en behörig myndighet har utsetts för att övervaka uppfyllandet av kraven som fastställs i artiklarna 26a–26e, ska den behöriga myndighet som utsetts för att övervaka uppfyllandet av kraven som fastställs i artiklarna 18–27 tillämpliga den 8 april 2021 också övervaka uppfyllandet av kraven som fastställs i artiklarna 26a–26e.”

14. Artikel 30.2 ska ändras på följande sätt:

a) Led a ska ersättas med följande:

”a) De processer och rutiner som syftar till att fortlöpande på ett korrekt sätt mäta och bibehålla ett väsentligt ekonomiskt intresse netto i enlighet med artikel 6.1 samt insamlingen och offentliggörandet i god tid av all information som ska tillgängliggöras i enlighet med artikel 7.”

b) Följande led ska införas:

”aa) För exponeringar som inte ingår i en värdepapperisering av nödlidande exponeringar:

i) De kriterier för kreditgivning som tillämpas på presterande exponeringar i enlighet med artikel 9.

ii) De sunda standarder för urval och prissättning som tillämpas på underliggande exponeringar som är nödlidande exponeringar enligt artikel 9.1 andra stycket.”

c) Följande led ska läggas till:

”d) För värdepapperiseringar av nödlidande exponeringar, de processer och rutiner som syftar till att säkerställa efterlevnad av artikel 9.1 för att förhindra missbruk av det undantag som föreskrivs i artikel 9.1 andra stycket.

e) För STS-värdepapperiseringar i balansräkningen, de processer och rutiner som syftar till att säkerställa efterlevnad av artiklarna 26b–26e.”

15. Artikel 31 ska ersättas med följande:

”*Artikel 31*

Makrotillsyn av värdepapperiseringsmarknaden

1. ESRB ska inom gränserna för sitt uppdrag ansvara för makrotillsyn av unionens värdepapperiseringsmarknad.

2. För att undvika perioder av utbrett finansiellt nödläge ska ESRB löpande övervaka utvecklingen på värdepapperiseringsmarknaderna i syfte att bidra till att förhindra eller begränsa systemrisker för den finansiella stabiliteten i unionen till följd av utvecklingen inom det finansiella systemet och med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen. När ESRB anser det nödvändigt och åtminstone vart tredje år ska ESRB, i samarbete med EBA, offentliggöra en rapport om hur den finansiella stabiliteten påverkas av värdepapperiseringsmarknaden i syfte att lyfta fram risker för den finansiella stabiliteten.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i denna artikel och den rapport som avses i artikel 44, ska ESRB, i nära samarbete med de europeiska tillsynsmyndigheterna, senast den 31 december 2022 offentliggöra en rapport med en utvärdering av effekterna och eventuella systemrisker för den finansiella stabiliteten till följd av införandet av STS-värdepapperisering i balansräkningen, såsom risker som skapas av koncentration och sammankoppling bland icke-offentliga säljare av kreditriskskydd.

Den ESRB-rapport som avses i första stycket ska ta hänsyn till de särskilda särdragen hos syntetiska värdepapperiseringar, dvs. deras typiskt skräddarsydda och privata karaktär på finansmarknaderna, och undersöka om behandlingen av STS-värdepapperisering i balansräkningen främjar en övergripande riskminskning i det finansiella systemet och en bättre finansiering av realekonomin.

Vid utarbetandet av sin rapport ska ESRB använda en rad olika relevanta datakällor, såsom

a) uppgifter som samlats in av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 7.1,

b) resultatet av den översyn som genomförts av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 30.2, och

c) uppgifter som bevaras i värdepapperiseringsregister i enlighet med artikel 10.

4. I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010, ska ESRB utfärda varningar och vid behov rekommendationer om korrigerande åtgärder med anledning av de risker som avses i punkterna 2 och 3 i den här artikeln, inklusive om huruvida det är lämpligt att ändra nivåerna för bibehållande av risk eller att vidta andra makrotillsynsåtgärder.

Inom tre månader från den dag då rekommendationen översändes, ska mottagaren av rekommendationen, i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010, underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB om vilka åtgärder som mottagaren vidtagit med anledning av rekommendationen och lämna en adekvat motivering för det fall inga åtgärder vidtagits."

16. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

"e) en värdepapperisering betecknas som en STS-värdepapperisering och en originator, ett medverkande institut eller ett specialföretag för denna värdepapperisering inte uppfyller kraven i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e,"

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led d ska ersättas med följande:

"d) När det gäller sådana överträdelser som avses i punkt 1 första stycket e eller f i denna artikel, ett tillfälligt förbud som hindrar originatorn och det medverkande institutet från att enligt artikel 27.1 anmäla att en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e."

ii) Led h ska ersättas med följande:

"h) När det gäller en sådan överträdelse som avses i punkt 1 första stycket h i denna artikel, tillfällig återkallelse av det tillstånd som avses i artikel 28 för den tredje part som fått tillstånd att bedöma om en värdepapperisering uppfyller kraven i artiklarna 19–22, 23–26 eller 26a–26e."

17. Följande artikel ska införas:

"*Artikel 43a*

Övergångsbestämmelser för STS-värdepapperiseringar i balansräkningen

1. I fråga om syntetiska värdepapperiseringar för vilka kreditriskskyddsavtalet har trätt i kraft före den 9 april 2021 får originatorer, medverkande institut och specialföretag för värdepapperisering använda beteckningen *STS* eller *enkel, transparent och standardiserad* eller en beteckning som direkt eller indirekt hänvisar till denna beteckning endast om kraven enligt artikel 18 och villkoren enligt punkt 3 i den här artikeln är uppfyllda vid tidpunkten för den underrättelse som avses i artikel 27.1.

2. Fram till tillämpningsdagen för de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 27.6 ska originatorer avseende den förpliktelse som anges i artikel 27.1 lämna den nödvändiga informationen till Esma skriftligen.

3. Värdepapperiseringar där de ursprungliga värdepapperiseringspositionerna skapades före den 9 april 2021 ska anses vara STS, förutsatt att

a) de vid tidpunkten för skapandet av de ursprungliga värdepapperiseringspositionerna uppfyllde kraven i artiklarna 26b.1–26b.5, 26b.7–26b.9, 26b.11, 26b.12, 26c.1, 26c.3, 26e.1, artikel 26e.2 första stycket, artikel 26e.3 tredje och fjärde styckena och artikel 26e.6–26e.9, och

b) de vid tidpunkten för anmälan enligt artikel 27.1 uppfyller kraven i artiklarna 26b.6, 26b.10, 26c.2, 26c.4–26c.10, 26d.1–26d.5, artikel 26e.2 andra till sjunde styckena, artikel 26e.3 första, andra och femte styckena och artikel 26e.4–26e.5.

4. Vid tillämpning av punkt 3 b i denna artikel ska följande gälla:

a) I artikel 26d.2 ska "innan transaktionen avslutas" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".

b) I artikel 26d.3 ska "före prissättningen av värdepapperiseringen" läsas som "före anmälan enligt artikel 27.1".

c) I artikel 26d.5

i) ska ”före prissättningen” i andra meningen läsas som ”före anmälan enligt artikel 27.1”,

ii) ska ”före prissättningen, åtminstone i form av ett utkast eller i sin ursprungliga form” i tredje meningen läsas som ”före anmälan enligt artikel 27.1”,

iii) ska kravet i fjärde meningen inte vara tillämpligt,

iv) ska hänvisningar till efterlevnaden av artikel 7 tolkas som att artikel 7 är tillämplig på dessa värdepapperiseringar, utan hinder av artikel 43.1.”

18. Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket ska följande led läggas till:

”e) det geografiska läget för specialföretag för värdepapperisering,”.

b) Följande stycke ska läggas till:

”På grundval av den information som lämnas vart tredje år enligt led e, ska kommissionen tillhandahålla en bedömning av skälen till valet av plats, inbegripet om denna information är tillgänglig i vilken utsträckning förekomsten av ett gynnsamt skatte- och regleringssystem spelar en avgörande roll.”

19. Artikel 45 ska utgå.

20. Följande artikel ska införas:

”*Artikel 45a*

Utveckling av ett ramverk för hållbar värdepapperisering

1. Senast den 1 november 2021 ska EBA, i nära samarbete med Esma och Eiopa, offentliggöra en rapport om utvecklingen av ett särskilt ramverk för hållbar värdepapperisering i syfte att integrera hållbarhetsrelaterade transparenskrav i denna förordning. Rapporten ska särskilt utvärdera följande:

a) Genomförandet av proportionerliga krav avseende offentliggörande och due diligence när det gäller potentiella positiva och negativa konsekvenser för hållbarhetsfaktorer på grund av de tillgångar som finansieras genom underliggande exponeringar.

b) Innehållet, metoderna och presentationen när det gäller information om hållbarhetsfaktorer avseende positiva och negativa miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade konsekvenser.

c) Hur ett särskilt ramverk kan inrättas för hållbar värdepapperisering som återspeglar eller bygger på finansiella produkter som omfattas av artiklarna 8 och 9 i förordning (EU) 2019/2088 och, i förekommande fall, beaktar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 *.

d) Eventuella effekter av ett ramverk för hållbar värdepapperisering på den finansiella stabiliteten, utökningen av unionens värdepapperiseringsmarknad och bankernas utlåningskapacitet.

2. Vid utarbetandet av rapporten som avses i punkt 1 i denna artikel ska EBA, när så är relevant, återspegla eller bygga på transparenskraven i artiklarna 3, 4, 7, 8 och 9 i förordning (EU) 2019/2088 och inhämta synpunkter från Europeiska miljöbyrån och Europeiska kommissionens gemensamma forskningscentrum.

3. Inom ramen för den rapport som avses i artikel 46 ska kommissionen, på grundval av EBA:s rapport som avses i punkt 1 i den här artikeln, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om inrättandet av ett särskilt ramverk för hållbar värdepapperisering. Kommissionens rapport ska, när så är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).”

21. Artikel 46 andra stycket ska ändras på följande sätt:

a) Led f ska ersättas med följande:

”f) Genomförandet av de krav som anges i artikel 22.4 och 26d.4 och huruvida de behöver utvidgas till att omfatta värdepapperisering där de underliggande exponeringarna inte är bostadslån, billån eller billeasing, i syfte att integrera offentliggörande av miljömässiga, sociala och styrningsfrågor.”

b) Följande led ska läggas till:

”i) Möjligheterna att införa ytterligare krav på standardisering och offentliggörande med hänsyn till marknadspraxis som håller på att utvecklas, särskilt genom användning av mallar, för både traditionella och syntetiska värdepapperiseringar, inbegripet för särskilt anpassade privata värdepapperiseringar där inget prospekt behöver upprättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 *.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).”

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 31 mars 2021.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
D.M. SASSOLI	A.P. ZACARIAS
Ordförande	*Ordförande*